

משניות עירובין

פרק ו'

1. האם דירת גוי שמה דירה? ומה תיקנו חכמים?
ומדוע? ובאיזה אופן תיקנו חכמים את תקנתם?
דירת גוי: דירת גוי לאו שמה דירה.
התקנה: שהנכרי יאסור עליהם עד שישכיר להם רשותו.
הטעם: כדי למנוע על ידי כך את הישראלים מלדור עם הנכרי, שלא ילמדו ממעשיו.
האופן (הציור) שתקנו: **לפי "רבי מאיר"** גזרו חכמים, אפילו ישראל אחד שגר עם נכרי בחצר, הרי זה אוסר עליו.
ולפי "רבי אליעזר בן יעקב" לא גזרו חכמים, אלא בשני ישראלים או יותר, הדריים עם הנכרי בחצר אחת, שכן דבר זה מצוי, ואשר ע"כ ילמדו ממעשיהם, אבל בישראל אחד עם נכרי בחצר לא גזרו חכמים, הואיל ונכרי חשוד על "שפיכות דמים", אין זה מצוי שישראל אחד ידור עם נכרי בחצר אחת.
2. מה הן האפשרויות ש"ישראל" או "גוי" או "צדוקי" יכולים לעשות כדי שיהיה מותר לטלטל "בחצר" או "במבוי"?
ישראל: 1. עירוב - שיתוף 2. ביטול רשות. 3. שכירות.
גוי: שכירות.
צדוקי: תלוי אם דינו כישראל או כגוי.
3. לגבי דיני "עירוב ושיתוף" צדוקי דינו כישראל? או כגוי?
מחלוקת: לפי ת"ק דינו כגוי.

לפי רבן גמליאל דינו כישראל.
אבא של רבן גמליאל לפי הבנת רבן גמליאל
דינו כישראל.
אבא של רבן גמליאל לפי הבנת רבי יהודה
דינו כגוי.

4. מה הן האפשרויות ההלכתיות: א. אנשי חצר
ששכח אחד מהן ולא ערב? ב. שנים מאנשי חצר
ששכחו ולא ערבו? ומדוע?
האפשרויות כששכח אחד מהן: א. שהוא מבטל את
רשותו שבחצר. ב. אנשי החצר מבטלים לו את
רשותם שבחצר.
האפשרויות בשנים ששכחו: שהשנים מבטלים ליתר
אנשי החצר את חלקם בחצר.
ומדוע: כי "אחד" נוטל רשות או נותן רשות.
"ושנים" רק נותנים רשות, והואיל ולא ערבו
ביניהם אוסרין זה על זה.

5. עד מתי אפשר לבטל "רשות"? ובמה זה תלוי?
זמן הביטול: **מחלוקת:** לפי "בית שמאי" רק
מבעוד יום. ולפי "בית הלל" אפילו
משחשיכה

סברת המחלוקת: האם ביטול רשות הריהו
"כהקניית רשות". ואסור להקנות רשות
בשבת. או שביטול רשות הינו "הסתלקותו"
של האדם מרשותו, ומותר לאדם להסתלק
מרשותו אף בשבת.

6. מה הדין באופנים הבאים כדלהלן:
(א) חמש חבורות ששבתו בטרקלין אחד "ללא
מחיצות"?

ב) חמש חבורות ששבתו בטרקלין אחד "עם מחיצות ופתח אחד לכולם"?

ג) חמש חבורות ששבתו בטרקלין אחד "עם מחיצות גבוהות רק עשרה טפחים, ופתחים נפרדים לכל אחד"?

באופן א: **לכולי עלמא עירוב אחד לכולם.**

באופן ב: **לכולי עלמא עירוב לכל אחד ואחד.**

באופן ג: **מחלוקת: לפי בית שמאי: עירוב**

אחד לכל אחד ואחד.

לפי בית הלל: **עירוב אחד לכולם.**

7. מה סובר התנא במשנה שמקום "לינה" קובעת, או מקום "אכילה" קובעת? ואיזו הלכות פסק התנא משום כך?

מקום הקובע: **התנא במשנה סובר שמקום שינה קובעת.**

ההלכות: 1) שצריכין עירוב לכל אחד ואחד.
2) שכח אחד מהן לא ערב, צריך לבטל את רשותו.

8. מדוע אם שתפו במבוי צריך עדיין גם לערב בחצר? מה הדין בנשתתפו ב"מבוי ובחצר" ושכח אחד מאנשי החצר ולא ערב? ומדוע? ומה הדין נשתתפו ב"מבוי ובחצר" ושכח אחד מאנשי המבוי מלשתף? ומדוע?

שיתוף - ועירוב: **אפילו כשאנשי מבוי "שיתפו מבואות" צריכים הם עדיין גם ל"ערב חצירות" כדי שלא ישתכח תורת עירובי חצירות.**

שכח אחד מאנשי החצר: במקרה כזה הדין הוא שמותרין "במבוי" ומותרין ב"חצירות". ומדוע: מותרין ב"מבוי" כי שיתפו כולם. ומותרין ב"חצירות" היות וכל אנשי החצר ערבו, אפילו שאחד לא ערב כבר לא ישתכח תורת "עירוב חצירות".

שכח אחד מהמבוי: במקרה כזה הדין הוא שמותרין ב"חצירות" ואסורין ב"מבוי". ומדוע: ב"חצירות" מותרין כי ערבו, ובמבוי אסורין כי אין עירובי חצירות מועילים למבוי.

תלמידי היקר!

הצלחת במבחן?

כי יגעת ומצאת... תאמין!